

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Majandus- ja rahanduskomisjon

2011/0276(COD)

21.3.2012

ARVAMUSE PROJEKT

Esitaja: majandus- ja rahanduskomisjon

Saaja: regionaalarengukomisjon

Ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse ühissätted ühisesse strateegilisse raamistikku kuuluvate fondide – Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi – kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (COM(2011)0615 – C7-0335/2011 – 2011/0276(COD))

Arvamuse koostaja: Nikolaos Chountis

PA_Legam

LÜHISELGITUS

Komisjon andis uut mitmeaastast finantsraamistikku 2014–2020 käsitleva teatise ja aruka reguleerimise tegevuskava alusel välja uue määruse ning teeb ettepaneku lihtsustada fonde reguleerivaid eeskirju. Komisjon leiab, et praeguse programmitöö perioodi rahastamiskavasid reguleerivate õigusnormide mitmekesisus ja killustatus muudab nende rakendamise ning kontrollimise keeruliseks ja raskeks. Lisaks leiab komisjon, et fondid püüdleval täiendavate eesmärkide poole, mille tõhusust võib suurendada nendevaheline koostoime, kui nende suhtes kohaldataks ühiseid põhireegleid ja -sätteid.

Komisjoni määruse ettepanek on koostatud eriti kriitilisel ajal, mil majandus- ja finantskriis on paljude liikmesriikide majandusarengut tõsiselt mõjutanud ning sotsiaalset olukorda kiiresti halvendanud. Mitmed liikmesriigid seisavad silmitsi majandussurutise ning sotsiaalse sidususe kadumisega, samal ajal suurenevad töötuse määr ja vaesus kogu Euroopa Liidus.

Seega on mõju kõigile Euroopa piirkondadele tohutu, ühest küljest praeguse ebavõrdsuse suurenemise tõttu ning teisalt seepärast, et see on tinginud uued tasakaalunihked. Selles raamistikus on regionaal- ja ühtekuuluvuspoliitikal peamine roll.

Finantskriisi ja liikmesriikide eelarvetele avalduva surve suurenemise tagajärjel on vähenenud Euroopa programmide edendamisele suunatud riiklikud rahalised vahendid ning avaliku sektori tulutoovad investeeringud. Fondide rahavood on rakenduskavade elluviimise seisukohalt hädavajalik rahastamisallikas ning samal ajal võivad need olulisel määral soodustada nende liikmesriikide majanduse taastumist, mida on kriis tugevalt mõjutanud, ning vähendada sotsiaalset ebavõrdsust.

Rahaliste eraldiste tõhusam ja maksimaalne kasutus ning fondide meetmete paindlikkuse suurendamine võivad potentsiaalselt toetada neid tegevusvaldkondi, mis viivad majanduse uuele kasvule, ning edendada poliitikat, mis toetab täistööhõivet ja töötuse määra vähendamist.

Arvamuse koostaja leiab, et komisjoni ettepanek võtta vastu määrus ühtekuuluvuspoliitika raamistikku toetavate fondide ühissätete kohta võib teatud tingimustel parandada nende tõhusust ja aidata tagada rahaliste vahendite optimaalseimat kasutust.

Arvamuse koostaja täheldab siiski vastuolu komisjoni kavatsuses siduda ühtekuuluvuspoliitikat ning selle eesmärgi ja fonde Euroopa 2020. aasta makromajandusstrateegiaga ning usub, et millegi taolise tulemuseks oleks selle olemusliku rolli moonutamine ja õõnestamine. Ühtekuuluvuspoliitika ülesanne on tagada liikmesriikidevaheline tasakaalustatud ja ühtlustatud areng ning selle eesmärk on saavutada tegelik sotsiaalne ja majanduslik ühtekuuluvus. Seevastu strateegia „Euroopa 2020“ elluviimise raamistikust siiani tulenenud poliitika on võimendanud kriisi tagajärgi ning suurendanud sotsiaalset ebavõrdsust, töötuse määra ja vaesust.

Samuti ei nõustu arvamuse koostaja ühegi püüdega siduda ühtekuuluvuspoliitikat ja seda toetavaid fonde stabiilsuse ja kasvu pakti, majandusjuhtimise ning liikmesriikide mis tahes majanduslepete ja finantslepingutega. Arvamuse koostaja leiab, et ühtekuuluvuspoliitikat ei tohiks siduda liikmesriikide suutlikkusega ellu viia alternatiivset ja antitsüklist

majanduspoliitikat, ning usub, et fondide rahavood Euroopa piirkondadesse ei tohi sõltuda makromajanduslike nõuete täitmisest, mille sätestab liidu majanduspoliitika. Liikmesriikide karistamine ei too kaasa ühtekuuluvuspoliitika tõhususe suurenemist ning maksete peatamine annab täiendava raske löögi liikmesriikidele, kes seisavad silmitsi probleemidega ja saavad abi.

Arvamuse koostaja kiidab heaks ettepaneku suurendada kaasrahastamise protsenti 10 % võrra nende liikmesriikide jaoks, kes püüavad toime tulla finantsraskustega, ning usub, et fondide meetmete ajakohastamine ning viivitamata suurema protsendi kehtestamine aitab ellu viia säästvate arengule suunatud rakenduskavasid ning saavutada täistööhõivet.

Komisjon täheldab lõpetuseks ka seda, et hinnata tuleb abikõlblikkust fondide rahastuseks, võttes arvesse tegelikku arengut ning mitte üksnes majanduskasvu, mis määratakse SKP näitajale vastavusega, ning teisi indikaatoreid, mille abil hinnatakse täiendavaid majanduslikke, sotsiaalseid ja keskkonnategureid.

MUUDATUSETTEPANEKUD

Majandus- ja rahanduskomisjon palub vastutaval regionaalarengukomisjoni lisada oma raportisse järgmised muudatusettepanekud:

Muudatusettepanek 1

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 3 a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(3 a) Majandus- ja finantskriis on liikmesriike ja nende kodanikke tugevalt kurnanud ning mõjutanud oluliselt kõiki Euroopa piirkondi. Paljud liikmesriigid seisavad silmitsi majandussurutise ja halvenevate sotsiaalingimustega ning samal ajal on töötuse määr tõusnud ajalooliselt kõrgele tasemele. Selle tulemusena saab regionaalarengu tasandil täheldada uue ebavõrdsuse teket ja olemasoleva suurenemist. Selles kontekstis on eriti kaalukas roll ühtekuuluvuspoliitikal, mis võib osutada oluliseks mõjuteguriks majanduse stimuleerimisel, säästva arengu edendamisel ja sotsiaalse ebavõrdsuse vähendamisel. Võttes arvesse, et kriisitingimustes suureneb surve riiklikele rahalistele vahenditele, on ÜSRi fondid kriisi tagajärgedega toimetuleku

seisukohast hädavajalik rahastamisallikas. Seetõttu on oluline suurendada ühtekuuluvuspoliitika strateegiate paindlikkust ning võtta meetmeid, mis aitaksid tagada ÜSRI fondidele tuginevate toetuste maksimaalset ja parimat kasutust.

Or. el

Muudatusettepanek 2

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 3 b (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(3 b) Ühtekuuluvuspoliitika, selle eesmärgid ja ÜSRI fondid ei tohiks kuuluda strateegia „Euroopa 2020“ alla. Ühtekuuluvuspoliitika kehtestati liikmesriikide tasakaalustatud ja ühtlase arengu tagamise eesmärgiga ning mitte liidu makromajanduspoliitikat täiendava poliitikavaldkonnana. Lisaks on strateegia „Euroopa 2020“ raamistikku kuuluvad taotlused ja meetmed osutunud kriisiga toimetulekul ebatõhusaks, sest need võimendavad olemuslikult negatiivseid tagajärgi ning suurendavad töötuse määra ja vaesust. Ühtekuuluvuspoliitika peab toetama alternatiivset arengupoliitikat, mis on suunatud tegelikule lähenemisele ja säästvate arengule. Vastavad tegevuskavad peavad edendama solidaarsust, looma ja säilitama töökohti, tagama kvaliteetsete avalike teenuste pakkumise ja keskkonnaalase õigluse ning vähendama vaesust ja sotsiaalset tõrjutust.

Or. el

Muudatusettepanek 3

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 19

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(19) Tihedama sideme loomine ühtekuuluvuspoliitika ja liidu majandusliku juhtimise vahel tagab, et ÜSRi fondide raames tehtavate kulutuste tulemuslikkust võimendab usaldusväärne majanduspoliitika ning et ÜSRi fonde võib vajadusel ümber suunata, et lahendada riigi ees seisvaid majandusprobleeme. See protsess peab olema järkjärguline, alates muudatustest, mis tehakse partnerluslepingutesse ja programmidesse, et toetada nõukogu soovitusi makromajandusliku tasakaalustamatuse korrigeerimise ning ühiskondlike ja majanduslike raskuste lahendamise kohta. Kui vaatamata ÜSRi fondide ulatuslikumale kasutamisele ei võta liikmesriik majanduse juhtimise protsessis tulemuslikke meetmeid, peaks komisjonil olema õigus peatada kõik maksed ja kohustused või osa neist. Otsused ja peatamised peaksid olema proportsionaalsed ja mõjusad, võttes arvesse individuaalsete programmide mõju asjaomaste liikmesriikide majandusliku ja sotsiaalse olukorra lahendamisele ning varem partnerluslepingus tehtud muudatusi. Peatamisotsust tehes peaks komisjon järgima ka liikmesriikide võrdse kohtlemise põhimõtet, võttes eelkõige arvesse peatamise mõju asjaomase liikmesriigi majandusele. Peatamine tuleks tühistada ja vahendid asjaomasele liikmesriigile uuesti kättesaadavaks teha niipea, kui liikmesriik võtab vajalikud meetmed.

välja jäetud

Or. el

Selgitus

Komisjon ei nõustu ühegi püüdega siduda ühtekuuluvuspoliitikat ning selle eesmäärke ja fonde stabiilsuse ja kasvu pakti, majandusjuhtimise ning liikmesriikide mis tahes majanduslepete ja finantslepingutega. Makromajanduslike nõuete järgimise kehtestamine ei ole kooskõlas ühtekuuluvuspoliitika deklaratiivse ja olemusliku eesmärgiga.

Muudatusettepanek 4

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 19 a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(19 a) Ühtekuuluvuspoliitika ei tohiks olla seotud stabiilsuse ja kasvu pakti ega represseeriva majandusjuhtimise paketiga. Nende lähtealused on vaieldamatult erinevad ning nende eesmärgid on täiesti vastandlikud. Ühtekuuluvuspoliitika ülesanne ei ole kokkuhoiupoliitika meetmeid dikteerivate rangete makromajanduslike ja fiskaalpoliitiliste tingimuste kehtestamine ega liikmesriikide karistamine. Ühtekuuluvuspoliitika eesmärk on leevendada ning vähendada tasakaalustamatust ja probleeme, mis on tekkinud turumajanduspoliitika elluviimisest Euroopa piirkondades, ning aidata seeläbi vähendada liikmesriikide arengutaseme ebavõrdsust ning edendada majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust, mis on suunatud tegelikule lähenemisele.

Or. el

Muudatusettepanek 5

**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 22 a (uus)**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(22 a) ÜSRi fondide kaasrahastamise protsendi suurendamine 10 % võrra nende liikmesriikide jaoks, kes seisavad silmitsi finantsprobleemidega ja saavad majandusabi, koos rakenduskavade muutmise ja ajakohastamise võimalusega, kui liikmesriik või vastavad kohalikud ja piirkondlikud asutused seda hädavajalikuks peavad, suurendab paindlikkust ja rolli, mida ÜSRi fondid võivad mängida nende liikmesriikide majanduse edendamisel, mida kriis on tugevalt mõjutanud, ning sotsiaalse ebavõrdsuse vähendamisel.

Or. el

Muudatusettepanek 6

**Ettepanek võtta vastu määrus
Põhjendus 55 a (uus)**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(55 a) Finantskriis on näidanud, et SKP kasutamine ÜSRi fondidest antava abi saamiseks abikõlblikkuse ainsa näitajana ei ole piisav. Eraldiste sobivama ja õiglasema liikmesriikidevahelise jaotamise saavutamiseks on vajalikud nii Euroopa piirkondade tegeliku arengu parem arvessevõtmine kui ka liikmesriigile tagatav võimalus aidata enda osalusega kaasa tegevuskavade rakendamisele. Täiendavate näitajate kasutamist võib seetõttu pidada hädavajalikuks.

Or. el

Muudatusettepanek 7

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 85

Komisjoni ettepanek

(85) Et kaitsta liidu finantshuve ja pakkuda võimalust tagada programmide tulemuslik rakendamine, peaksid olemas olema meetmed, mis võimaldavad komisjonil maksed prioriteetse suuna või rakenduskava tasandil peatada.

Muudatusettepanek

(85) Et kaitsta liidu finantshuve ja pakkuda võimalust tagada programmide tulemuslik rakendamine, peaksid olemas olema meetmed, mis võimaldavad komisjonil maksed prioriteetse suuna või rakenduskava tasandil peatada. ***Maksete peatamise otsused ei tohi olla seotud liikmesriikide majanduspoliitikaga, vaid üksnes rakenduskavade juhtimis-, kontrolli- ja seiresüsteemides kindlaks tehtud raskete rikkumistega ning kulusid hõlmavate eiramistega, mille suhtes liikmesriik ei ole rakendanud parandusmeetmeid.***

Or. el

Muudatusettepanek 8

Ettepanek võtta vastu määrus Põhjendus 90

Komisjoni ettepanek

(90) Komisjonil peaks olema volitus võtta kõigi ÜSRi fondide puhul rakendusaktidega vastu partnerluslepingute heakskiitmise otsused, tulemusreservi eraldamise otsused, ***liikmesriigi majanduspoliitikaga seotud maksete peatamise otsused*** ning kohustusest vabastamise korral programmide kehtestamise otsuste muutmise otsused; fondide puhul aga peaks tal olema volitus võtta vastu otsused, milles määratakse kindlaks „majanduskasvu ja tööhõive investeeringute” eesmärgile vastavad

Muudatusettepanek

(90) Komisjonil peaks olema volitus võtta kõigi ÜSRi fondide puhul rakendusaktidega vastu partnerluslepingute heakskiitmise otsused, tulemusreservi eraldamise otsused ning kohustusest vabastamise korral programmide kehtestamise otsuste muutmise otsused; fondide puhul aga peaks tal olema volitus võtta vastu otsused, milles määratakse kindlaks „majanduskasvu ja tööhõive investeeringute” eesmärgile vastavad piirkonnad ja liikmesriigid, sätestatakse liikmesriikidele eraldatavate

piirkonnad ja liikmesriigid, sätestatakse liikmesriikidele eraldatavate kulukohustuste assigneeringute aastane jaotus, sätestatakse summa, mis tuleb iga liikmesriigi Ühtekuuluvusfondi eraldisest kanda üle Euroopa Ühendamise Rahastusse, sätestatakse summad, mis tuleb iga liikmesriigi struktuurifondide eraldisest kanda üle puudust kannatavatele isikutele mõeldud toiduabiks, samuti rakenduskavade vastuvõtmise ja muutmise otsused, suurprojektide otsused, ühiste tegevuskavade otsused, maksete peatamise otsused ja finantskorrektsioonide otsused.

kulukohustuste assigneeringute aastane jaotus, sätestatakse summa, mis tuleb iga liikmesriigi Ühtekuuluvusfondi eraldisest kanda üle Euroopa Ühendamise Rahastusse, sätestatakse summad, mis tuleb iga liikmesriigi struktuurifondide eraldisest kanda üle puudust kannatavatele isikutele mõeldud toiduabiks, samuti rakenduskavade vastuvõtmise ja muutmise otsused, suurprojektide otsused, ühiste tegevuskavade otsused, maksete peatamise otsused ja finantskorrektsioonide otsused.

Or. el

Selgitus

Makromajanduslike nõuete järgimise kehtestamine ei ole kooskõlas ühtekuuluvuspoliitika deklaratiivse ja olemusliku eesmärgiga. Fondide rahavooge Euroopa piirkondadesse ei tohi peatada, kui liikmesriigid ei täida teatud makromajanduslikke ja eelarvega seotud eesmärke.

Muudatusettepanek 9

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 21

Komisjoni ettepanek

Artikkel 21

Tingimused, mis on seotud liikmesriikide majanduspoliitika koordineerimisega

1. Komisjon võib paluda liikmesriigil oma partnerlusleping ja vastavad programmid üle vaadata ja teha ettepanekuid nende muutmiseks, kui see on vajalik:

(a) selleks, et toetada asjaomasele liikmesriigile adresseeritud ning aluslepingu artikli 121 lõike 2 ja/või artikli 148 lõike 4 alusel vastu võetud nõukogu soovitusel rakendamist, või selleks, et toetada asjaomasele liikmesriigile adresseeritud meetmete rakendamist, mis on vastu võetud

Muudatusettepanek

välja jäetud

aluslepingu artikli 136 lõike 1 kohaselt;

(b) selleks, et toetada asjaomasele liikmesriigile adresseeritud nõukogu soovitusel rakendamist, mis on vastu võetud aluslepingu artikli 126 lõike 7 kohaselt;

(c) selleks, et toetada asjaomasele liikmesriigile adresseeritud nõukogu soovitusel rakendamist, mis on vastu võetud määruse (EL) nr .../2011 [makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamise ja korrigeerimise kohta] artikli 7 lõike 2 kohaselt, tingimusel, et neid muudatusi peetakse makromajanduse tasakaalustamatuse korrigeerimisel vajalikuks, või

(d) selleks, et maksimeerida olemasolevate ÜSRi fondide mõju majanduskasvule ja konkurentsivõimele vastavalt lõikele 4, kui liikmesriik vastab ühele järgmistest tingimustest:

i) liikmesriigile tehakse kättesaadavaks liidu finantsabi nõukogu määruse (EL) nr 407/2010 alusel;

ii) liikmesriigile antakse keskmise tähtajaga finantsabi vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 332/2002;

iii) liikmesriigile antakse finantsabi Euroopa stabiilsusmehhanismi laenu näol vastavalt Euroopa stabiilsusmehhanismi asutamislepingule.

2. Liikmesriik esitab ühe kuu jooksul ettepaneku partnerluslepingu ja vastavate programmide muutmise kohta. Vajaduse korral esitab komisjon tähelepanekuid ühe kuu jooksul alates muudatuste esitamisest, millisel juhul liikmesriik esitab oma ettepaneku uuesti ühe kuu jooksul.

3. Kui komisjon ei ole tähelepanekuid esitanud või kui tema tähelepanekud on rahuldavalt arvesse võetud, võtab komisjon ilma asjatult viivitamata vastu otsuse, millega kiidetakse heaks

partnerluslepingu ja vastavate programmide muudatused.

4. Kui liikmesriigile antakse finantsabi lõike 1 punkti d kohaselt ning see on seotud kohandamisprogrammiga, võib komisjon erandina lõikest 1 ilma liikmesriigi ettepanekuta muuta partnerluslepingut ja programme, et maksimeerida olemasolevate ÜSRi fondide mõju majanduskasvule ja konkurentsivõimele. Tagamaks partnerluslepingu ja vastavate programmide tulemuslikku rakendamist, osaleb komisjon nende juhtimises, nagu on üksikasjalikult sätestatud kohandamisprogrammis või asjaomase liikmesriigiga alla kirjutatud vastastikuse mõistmise memorandumis.

5. Kui liikmesriik ei tule lõikes 1 osutatud komisjoni taotlusele vastu või ei anna ühe kuu jooksul rahuldavat vastust lõikes 2 osutatud komisjoni tähelepanekutele, võib komisjon kolme kuu jooksul pärast oma tähelepanekute esitamist võtta rakendusaktiga vastu otsuse, millega peatatakse kõik maksed või osa makseid asjaomastele programmidele.

6. Komisjon peatab rakendusaktiga kõik maksed ja kohustused või osa makseid ja kohustusi asjaomastele programmidele juhul, kui:

(a) nõukogu otsustab, et liikmesriik ei täida nõukogu poolt aluslepingu artikli 136 lõike 1 kohaselt kehtestatud erimeetmeid;

(b) nõukogu otsustab aluslepingu artikli 126 lõike 8 või artikli 126 lõike 11 kohaselt, et asjaomane liikmesriik ei ole võtnud tulemuslikke meetmeid ülemäärase puudujäägi likvideerimiseks;

(c) nõukogu teeb määruse (EL) nr [...] /2011 [makromajandusliku tasakaalustamatuse ennetamise ja korrigeerimise kohta] artikli 8 lõike 3 kohaselt järelduse, et kahel järjestikusel

puhul ei ole liikmesriik esitanud piisavat korrektsioonimeetmete kava, või nõukogu võtab kõnealuse määruse artikli 10 lõike 4 kohaselt vastu otsuse, milles sedastatakse nõuete mittetäitmine;

(d) nõukogu teeb järelduse, et liikmesriik ei ole võtnud meetmeid, et rakendada nõukogu määruses (EL) nr 407/2010 või nõukogu määruses (EÜ) nr 332/2002 osutatud kohandamisprogrammi, ning selle tulemusena otsustab mitte lubada sellele liikmesriigile antud finantsabi väljamaksmist; või

(e) Euroopa stabiilsusmehhanismi juhatus teeb järelduse, et tingimused, mis on seatud stabiilsusmehhanismist laenu näol asjaomasele liikmesriigile antava finantsabi saamisega, ei ole täidetud, ning selle tulemusena otsustab mitte välja maksta liikmesriigile antud stabiilsustoetust.

7. Kui komisjon teeb otsuse peatada maksed või kohustused osaliselt või tervikuna vastavalt lõigetele 5 ja 6, teeb ta kindlaks, et peatamine on proportsionaalne ja mõjus, võttes arvesse asjaomase liikmesriigi majanduslikku ja sotsiaalset olukorda ning järgides liikmesriikide võrdse kohtlemise põhimõtet, eelkõige seoses peatamise mõjuga asjaomase liikmesriigi majandusele.

8. Komisjon tühistab maksete ja kohustuste peatamise viivitamata, kui liikmesriik on teinud partnerluslepingu ja vastavate programmide muutmise ettepaneku, nagu komisjon on tal palunud teha, ning komisjon on selle ettepaneku heaks kiitnud ning vajaduse korral:

(a) nõukogu on otsustanud, et liikmesriik täidab nõukogu poolt aluslepingu artikli 136 lõike 1 kohaselt kehtestatud erimeetmeid;

(b) ülemäärase eelarvepuudujäägi menetlus peatatakse vastavalt määruse

(EÜ) nr 1467/97 artiklile 9 või komisjon on aluslepingu artikli 126 lõike 12 kohaselt otsustanud tühistada ülemäärase eelarvepuudujäägi olemasolu sedastava otsuse;

(c) nõukogu on toetanud parandusmeetmete kava, mille asjaomane liikmesriik on esitanud vastavalt määruse (EL) nr [...] [ülemäärase tasakaalustamatuse menetluse määrus] artikli 8 lõikele 2 või ülemäärase tasakaalustamatuse menetlus peatatakse vastavalt kõnealuse määruse artikli 10 lõikele 5 või nõukogu on lõpetanud ülemäärase tasakaalustamatuse menetluse vastavalt kõnealuse määruse artiklile 11;

(d) komisjon on teinud järelduse, et liikmesriik on võtnud meetmeid, et rakendada nõukogu määruses (EL) nr 407/2010 või nõukogu määruses (EÜ) nr 332/2002 osutatud kohandamisprogramm, ning selle tulemusena on andnud loa sellele liikmesriigile antud finantsabi väljamaksmiseks; või

(e) Euroopa stabiilsusmehhanismi juhatus on teinud järelduse, et tingimused, mis on seatud stabiilsusmehhanismist laenu näol asjaomasele liikmesriigile antava finantsabiga, on täidetud, ning selle tulemusena on otsustanud liikmesriigile antud stabiilsustoetus välja maksta.

Samal ajal otsustab nõukogu komisjoni ettepaneku põhjal tõsta peatatud kulukohustuste täitmine eelarves ümber vastavalt nõukogu määruse (EL) nr [...] (millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020) artiklile 8.

Or. el

Selgitus

Komisjon ei nõustu ühtekuuluvuspoliitika ja fondide ning stabiilsuse ja kasvu pakti,

majandusjuhtimise ja liikmesriikide mis tahes majanduslepete sidumisega. Fondide rahavooge Euroopa piirkondadesse ei tohi peatada, kui liikmesriigid ei vasta teatud makromajanduslikele nõuetele. Ühtekuuluvuspoliitika ülesanne on tagada tasakaalustatud areng ja kaotada ebavõrdsus. Raskustes olevate liikmesriikide maksete peatamine halvendaks olukorda veelgi.

Muudatusettepanek 10

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 22 – lõige 2 a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

2 a. Suurendatud vahemaksed tuleb anda korraldusasutuse käsutusse võimalikult kiiresti ning neid tuleb kasutada täielikult läbipaistvalt rakenduskava täitmise alla kuuluvate maksete tegemiseks.

Or. el

Selgitus

Komisjon leiab, et vahemaksete rahastamisprotsendi inkremendi suurendamine on vahetu, tõhus ja väikseima ajakuluga protseduur, mis võimaldab ajutiste finantsraskustega silmitsi seisvate liikmesriikide korraldusasutustel saada oma maksed võimalikult kiiresti.

Muudatusettepanek 11

Ettepanek võtta vastu määrus Artikkel 26 – lõige 1 a (uus)

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

1 a. Liikmesriikide või komisjoni algatusel ja asjaomase liikmesriigi ning kohalike ja piirkondlike asutuste nõusolekul võib rakenduskavasid läbi vaadata ning programmi ülejäänud osi vajaduse korral muuta, kui alljärgnevatest tingimustest on täidetud vähemalt üks tingimus:

(a) toimunud on olulised sotsiaal-majanduslikud muudatused;

(b) kui eesmärk on võtta rohkem või teistsugusel viisil arvesse olulisi muudatusi liidu, riiklikes või piirkondlikes

prioriteetides;

(c) kui rakendamisel esineb probleeme ja takistusi.

Or. el

Selgitus

Komisjon peab väga oluliseks, et fondide ühissätteid kehtestava uue määruse artikli 26 alguses oleksid selgelt välja toodud rakenduskavade muutmise võimalused ja tingimused, mis on kooskõlas määruse 1028/2006 artikliga 33, mis jäetakse välja, ning neile järgneks menetlust käsitlev osa.

Muudatusettepanek 12

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 134 – lõige 1 – punkt e**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(e) liikmesriik ei ole ellu viinud rakenduskavas sätestatud meetmeid, mis on seotud eeltingimuste täitmisega;

välja jäetud

Or. el

Selgitus

Parlamendikomisjon leiab, et Euroopa Komisjonil peab olema võimalus võtta vastu vahemaksete tervikliku või osalise peatamise otsus üksnes siis, kui selle aluseks on juhtimis- ja kontrollisüsteemi raske rikkumine või kulutustega seotud kohustuste oluline eiramine.

Muudatusettepanek 13

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 134 – lõige 1 – punkt f**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(f) tulemuslikkuse analüüsist on selgunud, et prioriteetses suunas ei ole saavutatud tulemusraamistikus sätestatud vahe-eesmärke;

välja jäetud

Or. el

Selgitus

Parlamendikomisjon leiab, et Euroopa Komisjonil peab olema võimalus võtta vastu vahemaksete tervikliku või osalise peatamise otsus üksnes siis, kui selle aluseks on juhtimise- ja kontrollisüsteemi raske rikkumine või kulutustega seotud kohustuste oluline eiramine.

Muudatusettepanek 14

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 134 – lõige 1 – punkt g**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

(g) liikmesriik ei ole artikli 20 lõike 3 alusel esitanud vastust või ei ole tema vastus olnud rahuldav.

välja jäetud

Or. el

Selgitus

Parlamendikomisjon leiab, et Euroopa Komisjonil peab olema võimalus võtta vastu vahemaksete tervikliku või osalise peatamise otsus üksnes siis, kui selle aluseks on juhtimise- ja kontrollisüsteemi raske rikkumine või kulutustega seotud kohustuste oluline eiramine.

Muudatusettepanek 15

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 134 – lõige 2**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

2. Komisjon võib otsustada rakendusaktide alusel peatada kõik vahemaksed või osa nendest pärast seda, kui ta on andnud liikmesriigile võimaluse esitada oma tähelepanekud.

välja jäetud

Or. el

Selgitus

Parlamendikomisjon leiab, et Euroopa Komisjonil peab olema võimalus võtta vastu vahemaksete tervikliku või osalise peatamise otsus üksnes siis, kui selle aluseks on juhtimise- ja kontrollisüsteemi raske rikkumine või kulutustega seotud kohustuste oluline eiramine.

Muudatusettepanek 16

**Ettepanek võtta vastu määrus
Artikkel 134 – lõige 3**

Komisjoni ettepanek

Muudatusettepanek

3. Komisjon lõpetab kõikide või mõnede vahemaksete peatamise, kui liikmesriik on rakendanud peatamise lõpetamiseks vajalikud meetmed.

välja jäetud

Or. el

Selgitus

Parlamendikomisjon leiab, et Euroopa Komisjonil peab olema võimalus võtta vastu vahemaksete tervikliku või osalise peatamise otsus üksnes siis, kui selle aluseks on juhtimis- ja kontrollisüsteemi raske rikkumine või kulutustega seotud kohustuste oluline eiramine.